

i Landet. — Nu er man imidlertid gennem Kommissionsbetænkningen og gennem disse Forslag kommen dertil, at man ikke mere føler sig tilfredsstillet ved at gaa den Vej, som Afholdsbevægelsen har anvist, men man vil ind paa nye Veje, der vel ere komne til os fra Sverige og Norge og til Dels ogsaa fra Amerika. I Amerika er man kommen dertil, at man fra Afholdsforeningernes Side egentlig talt gaar ud paa at ville have al Nydelse af Spiritus forbudt, og det er maaske ogsaa det, man stiller hen imod gennem de Afstemninger, der foreslaas i Kommissionsbetænkningen, og som vore Afholdsfolk i saa høj Grad have taget under Armene.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh) og jeg have tilladt os at stille nogle Underændringsforslag til det store Ændringsforslag, fordi vi mene, at de Tvangsforanstaltninger, som foreslaas gennem Ændringsforslaget, ikke ville gavne. Vi tro, at de, som det ogsaa har været Tilfældet i andre Lande, ville føre til, at man, i Stedet for de lovlige Beværtninger, som man nu har, og som kunne kontrolleres og til Dels ogsaa kontrolleres ret godt, faar en Mængde Smugkroer af den værste Art. Man har Eksempler paa det i andre Lande, hvor man har gennemført disse Afstemninger, og hvor man altsaa omtrent kan dele Landet i, hvad de kalde „vaade“ Kommuner og „tørre“ Kommuner, Kommuner, hvor de kunne faa Spiritus, og Kommuner, hvor de ikke kunne faa det. Der sker en ret betydelig Folkevandring især om Lørdagen fra enkelte svenske „tørre“ Kommuner ud til de „vaade“, og Resultatet bliver i mange Tilfælde, at man i Stedet for at drikke en Bajer eller to inde paa en Beværtning tager sammen med nogle andre et Anker Øl eller et lille Anker Brændevin hjem, og saa gaar det mere lystigt til, end det egentlig burde. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at man kommer nogen Vej i Retning af større Ædruelighed gennem disse Tvangsforanstaltninger, jeg tror, at man opnaar det modsatte, idet man giver den ulovlige Handel et større Spillerum, thi der bliver selvfølgelig saa meget større Opfordring til at lave Smugkroer, naar den lovlige Handel bliver forbudt. Min ærede Medforslagsstiller og jeg ville derfor helst saa nogenlunde bibeholde den nuværende Ordning. Vi bibeholde den for saa vidt ogsaa i Købstæderne, hvor det nu er Kommunalbestyrelsen, der fastsætter Antallet, som vi have foreslaaet, at man i Købstæderne skulde lade Kommunalbestyrelsen fikserer Antallet, sætte et bestemt Antal, ikke saaledes som

i Lovforslaget, hvor man paa Forhaand fastsætter Antallet. Det er jo dog nemlig — saaledes forekommer det i hvert Fald mig — ret urimeligt paa Forhaand at fastsætte Antallet; de forskellige Byer have saa forskellige Betingelser. Af Kommissionsbetænkningen ser man, at Beværtningernes Antal i Forhold til Indbyggernes Antal er saa højst forskelligt. I Bogense er der f. Eks. en Beværtning for hver 83 Indbyggere, i Varde er der en for hver 82, i Ringsted en for hver 95, i Rønne derimod er der kun en for hver 442 og paa Frederiksberg en for hver 510. Hvoraf kommer nu denne Ulighed? Den kommer naturligvis til Dels deraf, at man ikke kan beregne Brugen, om jeg saa maa sige, af Beværtningerne direkte efter Byens Størrelse, det kommer tillige an paa Oplandets Størrelse og den Frekvens, der er mellem Oplandet og Byen. Jeg kender adskillige af disse jyske Byer, hvor man har en hel Del Beværtninger, som naturligvis den største Del af Ugen staa ganske tomme, men som søges Onsdag og Lørdag, naar Landboerne komme ind til Byen og skulde have noget at spise og drikke, saa er det nødvendigt for Byen at have dem. Hvis man nu paa en Gang vilde slaa fast, at Beværtningernes Antal skal vedblive at være, som det var den 1. Januar 1911, saa forhindrer man en Udvidelse, og det er til Skade for Byen. Man maa kunne overlade til Kommunalbestyrelserne at tage ogsaa denne Bestemmelse. Man overlader til Kommunalbestyrelserne at tage Bestemmelser i langt vigtigere Retninger, og man skulde derfor synes, at man ogsaa maatte kunne have den Tillid til dem at overlade til dem at fastsætte, hvor mange Beværtninger der maa være.

Paa Landet er man gaaet en anden Vej, der fikserer man ikke Antallet, men gør det til Genstand for Afstemning. Vi foreslaa at stryge disse Afstemninger og i Stedet lade Sogneraad og Amsraad bestemme Antallet af disse Beværtninger. Nu er der egentlig ikke saa forfærdelig mange Udskænkingssteder, kun et for hver 1,562 Indbyggere, d. v. s. knapt en Beværtning for hver Kommune, saa det er ikke saa galt her i Landet, men vi frygte, at der som Følge af en ganske forbigaaende Stemning maaske kan komme en Afstemning i Gang, som kan give et Resultat, som man bagefter vil fortryde. Man kan sige, at naar man overlader det til Sogneraadene og Amsraadene, vil der fra Afholdsmændenes Side blive rejst Spørgsmaal om Sættelsen af disse Raad, og de ville gøre deres til at faa Afholdsmænd ind